

TROILIUS, SAMUEL

Swea inbyggares böne-rop, wid then första riks-dagen i Stockholm, efter then stormächtigste konungs, konung Adolph Friedrichs, Sweriges, Göthes och Wändes &c. &c. &c. konungs, wälsignade anträde till r

1751

# EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!



## Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

## EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
  - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
  - *Sök:*\* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
  - *Klipp & klistra:*\* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- \*Ej tillgängligt i varje e-bok.

## Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

## Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>  
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

Teat.  
Pred.  
Riksd.  
(B.)

Swea Inbyggares Böne = rop,

Wid

Den Första Riks = Dagen i Stockholm,

1700-1829

Efter

Den Stormächtigste Konungs,  
König ADOLPH  
FRIEDRICHS,

Sweriges, Göthes och Wändes &c. &c. &c.

KÖNINGS,

Wälsignade antråde till Regeringen, [1751]

Uti

En kort och enfaldig Predikan,

Öfwer I. Kon. B. 8: v. 57.

Af

SAMUEL TROILIUS,

Förordnad Biskop i Vesterås.



SEDERHOLM,

Tryckt af PETER Jöranson NYSTRÖM, 1751.



12

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

PHYSICS

PHYSICS

PHYSICS

PHYSICS

PHYSICS

PHYSICS

PHYSICS

PHYSICS

PHYSICS





Ati Titt namn, Tu Store och Treenige  
GUD! GUD Fader, GUD Son,  
och GUD Tu Helige Ande Amen!

S. 1.

**S**Ar nådig, o GUD! wår Öfwerhet, Ps. 64:6.  
Och alla Konungens Ständer!

Tin Helge Ande gif of med,  
Att wi alle i sänder

Titt Helga Namn loffjunga må:  
Når wi i tin församling stå.

Ach! GUD of wårdes höra.

Fader wår, som äst ic.



Se Helige ord, som af wår nådige  
Konung förordnade äro, till en  
Christelig upmuntran för Rikens,  
nu åter församlade, Ständer, äro  
Konung Salomons böne- och önskans-ord öfwer  
sitt Folk och Rike:

I. Kon. B. 8: v. 57.

I. Kon. B.  
8: 57.

**H**ERren vår GUD ware  
med oss, såsom Han varit haf-  
wer med våra Fäder: Han  
öfvergifwe oss icke, och tage  
icke handena bort ifrån oss.

§. 2.

Joel. I: 14.

**S**örsamlar the äldsta, och alla landsens in-  
byggare, till HERrans edars GUDS  
Hus; och roper till HERran. Så för-  
manar Joel Prästerna i Israel, att the  
skulle samla folket i HERrans Tempel, och thet  
med ett så allmänt, som innerligt Böne-rop, ut-  
giuta sitt åliggande för HERranom. Att undgå  
straff och njuta förskoning; att stilla wreden och  
winna nåden; att afböja förbannelsen och undsa  
wälsignelsen, thet kan på annat sätt aldrig ske, än  
ge-

genom botfärdigt Böne-rop till GUD, alt tjöts  
 andas GUD. Thetta wiste Propheten, och thet 4. Mos. 3.  
16: 22.  
 förhåller han sitt folk; han önskade af hjertat theras  
 wälgång; till thes winnande ser han ingen utwäg,  
 intet medel krafftigare och hälsosammare, än thetta,  
 att the med bön och åkallan komma in för sin GUDS  
 ansigte, tilbedja, knäböja och nederfalla för  
 HERRANOM, som them gjordt hafwer: Församler  
 the älska, och alla landsens inbyggare, till  
 HERRANS edars GUDS Hus; och roper till  
 HERRAN, säger han i Prophetians 1: 14.

§. 3.

Swea: Rikes Högloftige Ständer! I sak-  
 nen nu, sedan Eder sista allmänna sammankomst,  
 en både af ålder och regering Stor Konung, Eder  
 och allas wär, i lifstiden, högställfelige, och i  
 alla tider, priswärdaste Konung, nu hos  
 GUD Högstsalig, Konung FRIEDRICH then  
 Förste. Wi måste nu säga om thenne wär David,  
 som Judafolket om sin, och GUDS Ande thet up-  
 teknadt i Juda Konungars Chroniko: Han är I. Chron.  
29: 28.  
 död i godom ålder, full med lefwande och äro.  
 Ware och förblifwe hans äminnelse hos oss i wäl-  
 signelse! I sen nu åter i Hans ställe, igenom GUDS

nådiga försyn, och efter allas Edart enhålliga  
 Wal, på Swea-Thronen, En icke mindre  
 Stor, Dyr och Mild Konung, tillika med  
 Hennes Märkt Drottningen här närvarande,  
 och af oss allom wålsignad och wördad, Konung  
 ADOLPH FRIEDRICH. Swad folket i Israel  
 sade, när Salomo första gången för them wiste sig  
 på Thronen: Lycka ske Konungenom; Thet haf-  
 wa Sweriges barn redan med glädje-fulla munnar  
 sagt, och thet säga Riksens Ständer i dag: Lycka  
 ske Konungenom! Lycka ske Drottningene!  
 Nåd och wålsignelse ware oss swer hela vårt Konunga-  
 Hus! Men, mine Allskelige, fåfångt och förgåf-  
 wes med alt vårt Lyckönskans-rop oss swer Konun-  
 gen, om wi icke oss förene våra hjertan i ett ödmjukt  
 Böne-rop till HERRan. Ifrån honom kommer  
 all lycka, all nåd och wålsignelse. Aldrig kunne  
 wi skaffa vår Konung hugnad och sällhet, aldrig  
 få wi se Hans regering och vårt land lyckosamt,  
 aldrig blifwa våra rådslag, som therhån böra slyta,  
 wålsignade, om wi icke, som till en allmän Riks-  
 dag nu församlade äro, först med bön och suckan  
 oss församle, och rope till HERRan vår GUD.  
 En så nödig sak har vår Konung, hwars hjerta  
 fruktar HERRan, oss therföre anbefalt uti the helige  
 Texte

**Texte = Orden.** Och wilje wi förthenfull, i anledning theraf, genom Guds nåd, till inbördes upmuntran, betrakta

## Swea = Inbyggares Böne = rop wid innewartande Riksdag,

1. Till thes Bestaffenhet.
2. Till thes Innehåld.

**HERe!** gif akt uppå vårt tal. Gif akt uppå vårt rop, vår Konung, och vår Guld; ty wi wilje bedja in för Dig.

### Afhandlingen.

S. 4.

**S**er andakt skall nu, i Jesu namn, stadna på Swea = Inbyggares Böne = rop wid innewartande Riksdag. Konungen i Juda och Israel, Salomo, hade beramat en stor Riksdag i Jerusaleem, och tit lätit sammanfalla the älska i Israel, alla Öfwerstar i Slåg-<sup>I. Kon. 3.</sup> terna, och Förstar för Fäderna ibland Israels barn. <sup>8: 1.</sup>  
Andamålet war att inwiga thet öfwer hela werlden  
be

bekanta och prägtiga HERRANS Tempel i Jerusa-  
 lem till allmän GUDSTJENST, och på thet ihenna för-  
 rättning måtte wälsignas af himmelen, och lyckas  
 på jorden, utgjuter han för sig och sitt folk ett sådant  
 BÖNE-rop: HERREN wår GUD ware med oss,  
 såsom Han warit hafwer med wåra Fäder: Han  
 öfwergifwe oss icke, och tage icke handena bort  
 ifrån oss. Konungen, i Swea och Göttha Riken,  
 ADOLPH FRIEDRICH, har låtit sammankalla  
 Swea Rikes Ständer, att rådplåga om allehanda  
 Riks wårdande ärender, och på thet att ett så wigtigt  
 göromål måtte begynnas, fortsättjas och slutas till  
 then Högstas åra, Hans egen hugnad, och thes  
 trogna Underfåtares wälgång, upmanar han oss  
 alla, att, med honom, i bönen ropa till himmelen:  
 HERREN wår GUD ware med oss, såsom han wa-  
 rit hafwer med wåra Fäder: han öfwergifwe oss  
 icke, och tage icke handena bort ifrån oss. Thetta  
 BÖNE-rop wilje wi nu efter wår indelning betrachta

## §. 5.

1. Till thes bestaffenhet. Salomo utgju-  
 ter sitt BÖNE-rop till GUD, i förtröstan på  
 GUD, af kärlek till sitt Fädersnesland. Swea  
 Inbyggares BÖNE-rop är af lika bestaffenhet.

The

The utgjuta sitt Böne-rop i. till GUD, som är  
 grunden till all lycksalighet. Then GUDen, som  
 af, uti och för sig sjelf har varit af ewighet, och  
 blir i ewighet. Then Guden, som icke allenast har  
 ett herrlighets rike i himmelen, thet ewigt är, utan  
 hafwer ock wäld öfwer människors riket, och  
 gifwer them, hwem han will, så att, för honom, Dan. 4:  
 måste alla jorde-rikes Koningar fälla sina Kronor, 22, 29.  
 och säga: Tig, HÆRre, tillhörer Majestät och  
 magt, herrlighet, seger och tack: ty alt thet i him-  
 meln och på jordene är, thet är titt; titt, HÆR-  
 re, är riket, och Tu äst uphögd öfwer all ting I. Chron.  
 till en Öfwersta. Then GUDen äret, till hwilken 29: 11  
 Salomo ropar, och wi med honom, HÆRen  
 wår GUD. Lycksalighet och wälgång är alla  
 människors aldrakäraste ögnamerke. Therpå slysta  
 alla, ther på arbeta alla, hwar efter sitt begrep.  
 Många, gifwe GUD! icke alt för många, bygga  
 med dårarna, i Davids tid, sin lycksalighet på psal. 144.  
 werldenes och fåfånglighetenes lösa sand, som af  
 sig sjelf är intet, och omsider blifwer till intet.  
 Wattenet bortsköljer thetas grund, och thetas wä- Job. 22:  
 sende förswinner, säger Hiob. HÆRen allena 16, 20.  
 är then enda och ewiga grunden till all sällhet.

B

Han

Han lärer oss the goda ändamålen ; Han lennar  
 oss the bästa medlen ; Han styrer och fogar alla  
 omständigheter , hwarpå vår lycksalighet och wäl-  
 färd hänger. Wi sjelfwe kunne icke styra thet  
 närwarande , mycket mindre thet tillkommande , till  
 vår fördel. HERRN året , som all ting i sine  
 hand hafwer. **Uf** honom komma alla goda gåf-  
 wor : **Uf** god och fullkomlig gåfwa kommer oss  
 wan efter isräns ljusens fader. **Uf** honom komma  
 alla goda rådslag , som tjena till befordrande af thet  
 allmänna bästa : mitt är både råd och dåd , och  
 genom mig stadga Rådherrarna rättbet. **Uf** ho-  
 nom kommer all wälsignelse i rådslagen , till theras  
 verkställande och utförande. Om HERRN icke  
 bygger huset , så arbeta the fåfängt , som the på  
 bygga. Om HERRN icke bevarar staden , så  
 waka wäcktarena fåfängt. The som alt wilja spin-  
 na utur sin egen sjelf-kloka hjärna , och alt uträtta  
 med egna inbillade krafter , kunna så snart förstöra  
 och fördärfa , som uprätta och befrämja. The  
 måge wara så kloke och sluge , som the wilja ; hafwa  
 the icke Gud med sig i råd , så drunkna the i konsten ;  
**Uf** thet heter : We them , som rådslå utan mig.

S. 6.

Sweda barn utgjuta sitt böne-rop 2. I för-  
 tröstan på GUD, som icke kan förwägra oss  
 lyckfärlighet. Salomo beder i förtröstan på GUD,  
 och uttrycker then samma med thet lilla ordet wår:  
 HÆREN wår GUD. Att förtrösta på egen klof-  
 het och försigtighet är dåraktigt; ty wårt förstånd,  
 så klyftigt thet än wara mände, är thet dock galna  
 begrey och skadeliga öfwerilningar underkastadt;  
 We them, säger HÆREN, som för sig sjelfwa wi. Esa. 5: 21.  
 se äro, och hålla sig sjelfwa för kloka. Theras  
 rådslag blifwa gerna till galenskap, och för the-  
 ras skull låter HÆREN komma en olycka öfwer 2. Sam.  
17: 14.  
 riket. Att förtrösta på wår frimodighet och magt  
 är oanständigt; ty härarnas GUD, hos hwilken  
 magten står att hjelpa och att stjelpa, stygges wid 2. Chron.  
25: 8.  
 all förmåtenhet, och kan, för sin äros skull, ej  
 lemna the högmådiga hjertan ostraffade, om än  
 the alle tillhopa höllo. Att förtrösta på männi- Ordspr. 3.  
18: 5.  
 stors magt och bistånd är skadeligt; ty ther igenom  
 kommer förbannelse öfwer land och rike efter HÆ-  
 rans ord: Förbannad är then man, thet folk,  
 thet rike, som förlåter sig på människor, och sätter Jer. 17: 5.  
 kjött sig till arm.

## S. 7.

- Skall therefore Swea land wara wälsig-  
 nadt, måste thes inbyggare grunda sin förtröstan  
 på GUD. Thet är godt att förtrösta på HERR-  
 ran, säger David. Han är alsmächtig, och kan  
 hjälpa oss; magt är hans wäsendes grundpelare,  
 allmagt hans stols stadfästelse; han gör, hwad  
 Psal. 135: han will i himmelen, på jorden, i hafwet och i  
 6. all djup. Han är nådig och will hjälpa oss. Hans  
 hjerta är igenom medlaren Jesum öpnadt, och  
 thet utur låter han flyta idel nådes-  
 strömmar öfwer  
 Psal. 35: sitt folk. Lofwad ware HERRen högelig, then  
 27. sinom tjenare godt will. Israel hoppas uppå  
 Psal. 130: HERRen; ty när HERRanom är nåd och myc-  
 7. ken förlofning. Han är trofast och måste hjäl-  
 pa oss. Werlden är full med falskhet och o-  
 trohet. Men Gud är full med trohet. Hans ord  
 Psal. 146: och löften äro inga rörstafvar, utan han håller tro  
 6. ewimmerliga; ty han är trofast och utan alt argt.  
 5. Mos. 32: 2. Huru skulle han kunna förwågra oss lycksalighet?  
 Swea inbyggare hafwa så största skäl, att utgju-  
 ta sitt Böne-rop i förtröstan på en sådan GUD.  
 Hab. 1: 16. Andre måge tillbedja sig sjelfwa, offra sinom nå-  
 Klag. w. tom, och röka sinom garnom, eller ock gapa efter  
 4: 17. fåfängelig hjelp hos människor; men wi rope till  
 HERR

Hörran vår Gud, förtroste på hans allmagt, driste på hans nåd och förlåte oss på hans sanning.

§. 8.

Swea inbyggare utgjuta sitt Böne-rop  
 3. af kärlek till sitt fädernesland, hwars wälgång  
 the på thet högsta äro förbundna att söka. Salomo  
 beder ej allena för sig, utan ock för alt sitt folk,  
 för hela sitt rike; och thet till drefs han af en upriktig  
 kärlek för sitt fädernesland. Saknas kärleken  
 till fäderneslandet, är wårt Böne-rop en styggelse  
 för then högsta, som säger: jag har lust till kärlek,  
 och icke till offer. Saknas kärleken till fäder-  
 neslandet, så låte wi then allmänna wälfärden gå  
 wind för wäg; emedan han är grunden till all ge-  
 mensam ömhet, omsorg och åhoga. Saknas kär-  
 leken till fäderneslandet, så regeras hjertat af kall-  
 sinnighet för religionen, som är grundwalen till  
 ett lycksaligt regemente. Saknas kärleken till fä-  
 derneslandet, så kan ingen enighet och frid trifwas,  
 utan partier och egenmyttan göra, att alt arbete är  
 förgåfwes, alla råd förgåfwes, all käftnad förgåf-  
 wes; then ena riswer ned, hwad then andra bygger  
 up; och så warder hela riket förödt. O Swealand!  
 Gud låte dig aldrig sakna kärlek hos tine inbyggare.  
 We oss! om wi kallsinntigt umgås med thet landet,

Hof. 6: 6.

Luc. II;  
 17.

5. Mos. 3. om hwilket HÆRen wår GUD låter sig wårda,  
 4: 12. och hwarpå HÆRans wår GUDS ögon altid se  
 ifrån begynnelsen på året in till ändan. We öf!  
 om wi förantlate Gud, att tilltala öf i sine wrede:  
 hörer, I Swea barn, HÆRans ord: HÆR-  
 5. Mos. 4: 1. ren hafwer orsak att straffa them, som i landena  
 bo: ty thår är ingen kärlek i landena. Nu följer  
 att wi betrakte uti wår

## Senare Del

§. 9.

**S**wea inbyggares Böne = rop till thes  
 innehåld. Swea inbyggare utgjuta sitt  
 Böne = rop, och i Böne = ropet tillbedja  
 sig GUDS närwarande i nåde wid början af  
 thenna Riksdag; afbedja sig GUDS öfwerigif-  
 wande i wrede under fortgången af thenna Riks-  
 dag; ombedja sig GUDS styrande hand till  
 lycksalig verkställighet af alla fattade råd-  
 slag wid fulländandet af thenna Riksdag.

§. 10.

Swea inbyggare utgjuta sitt Böne = rop, och  
 i böne = ropet tillbedja sig I. GUDS närwaran-  
 de i nåde, wid början af thenna Riksdag. HÆR-  
 ren wår Gud ware med öf, beder Salomo, och  
 för-

förstår icke hans allmänna närwarelse, om hwilken han icke behöfde bedja, ty, efter then, kan GUD ej annat, än wara när allom; emedan han, till sitt wäsende, upfyller himmel och jord. Om GUDS närwarande i nåde beder Han, såsom han med theras fäder warit hade, alt ifrån then stunden löftet Abraham gifwit bles, och hans säd till ewig tid, han theras GUD, och the hans fosterfolk och hans händers fä. Wi Sweriges barn påminne oss med ödmjuk wördnad, lof och tackfägelse, huru Gud med våra fäder warit hafwer, huru han ifrån the äldsta tider tillbaka, och ju i synnerhet, alt ifrån Then store Konung GUSTAF then Förstas tid, uphögt sin arm inom thetta riket, och bewist sig herrliga thär inne. Har hannågon gång stickat sig, för våra synder skull måst sticka sig, såsom en främmande i landena, hans hjerta har dock brustit honom, att han åter förbarmat sig öfwer oss, så wi efter stormen äntå fått sjunga: Kommer och ser HERrens werk, HERren Sebaoth är med oss, Jacobs GUD är vårt bestydd. Om samma GUDS nådiga närwarelse bedje wi så med förtröstan ännu. Thet är uti alt vårt åliggande, och åfwen så wid våra Nilsdags sammankomster, thet första och sidsta, wi böre bedja om. Ty är GUD med

Jer. 23:  
24.

Pf. 95: 7.

Pf. 46: 8.

Rom. 8:  
31.

med oss, så är han ock för oss, och ho kan då vara emot oss? Gud är icke när sitt folk, såsom Hiobs wänner, the thår säto när honom, och sägo hans plågor, knapt med något medlidande, mindre att göra honom något bistånd, att lindra wedermödan, och afhjelpa bördan. Guds närwarande i nåde är icke werklöst. Thet wålsignar oss med sällhet både i andelig och lekamlig mål.

## §. II.

Thet wålsignar oss med sällhet i andelig mål. Thet mörker, i hwilket förståndet, utom GUD, ligger nedsänkt, blir genom GUDS nådiga närwarelse stignat. Then wrånghet, wilian, utom GUD, hysar, blir igenom GUDS nådiga närwarelse häfwen. Then ofred, samwetet, utom GUD, aggar, blir genom GUDS nådiga närwarelse, stillad. Med ett ord: är GUD hos oss närwarande i nåde, så wålsignar han wår tro med förtrostan, wårt hopp med frimodighet, wårt hjerta med frögd, wårt samwete med frid, wår anda med andans vittnesbörd, wår kärlek med uprigtighet, wår bön med andakt, wårt forß med tålmod, att wi kunne säga: Wålsignad ware GUD, och wårs HERAS Jesu Christi fader, som oss wålsignat hafwer

Eph. 1: 3. med all andelig wålsignelse i the himmelsta ting.

## §. 12.

S. 12.

Guds närvarande i nåde wälsignar oss med  
 sällhet i lekamliga mål. Utom GUD är the wi-  
 sas råd en dårskap. Han utgjuter en willo-  
 anda bland them, att the warda till dårar, och försöra sig  
 sjelfwa och andra, säger Esaias; Han begriper the  
 wisa i theras illistighet; och gör the klokas råd till  
 galenskap: att the om dagen löpa i mörkrena, och  
 famla om middagen, såsom om nattene, betyggar  
 Hiob. Allt hwad, som rådslås utom GUD, thet  
 består icke; allt hwad, som företages utom GUD,  
 thet lyckas icke. Men är HERREN vår GUD när-  
 varande i nåde, så är han thet ljus, som lyser oss,  
 att wi Nissens saker wisligen företaga kunne och  
 finna lycka. En så felar icke förstånd, som lærer  
 oss i alla våra rådslag, påhfta goda och lossiga  
 ändamål; klofhet, som pröfwar och utsöker the  
 bästa medel, att winna samma ändamål; försig-  
 tighet, som gifwer besluten wederbörlig drift, och  
 ställer them i full gång. Är GUD hos oss närwa-  
 rande i nåde, så är han vår hjälps sköld, som be-  
 warar oss ifrån alt ondt. När han straffar syndiga  
 länder och ett ogudaktigt folk med allmänna lands-  
 plågor, så drifwer han them långt ifrån thet folk,  
 hwil-

Esai. 19: 14.

Hiob 5:  
13, 14.

Ps. 27: 1.

Ordsp. B.  
16: 20.

5. Mos. B.  
33: 29.

hwilko han når är. Hungren får ej nalkas theras  
 hyddor; swärdet får ej fråta theras inbyggare, och  
 sjukdomen får ej bortsofa folket thår inne. Utas  
 Hiob 5: ser bedröfwelser frålsar han them, och i then  
 19. sjunde kommer intet ondt wid them. Ur HÆRen  
 Psal. 18: hos oss närwarande i nåde, är han vår salighets  
 36. GUD, som gör oss allt godt; wålsignar vårt land  
 med frid, vårt regemente med wålstånd, våra råd-  
 slag med framgång, vår näring med ömnoget,  
 vår lefnad med sällhet. Med ett ord: är HÆRen  
 hos oss närwarande i nåde, skall hela werlden prisa  
 oss för ett sällt folk och säga: wål är tig Israel:  
 5. Mos. 3. ho är tin like, o, tu folk, som genom HÆRan  
 33: 29. salig warder? Nödwändigheten att tillbedja oss  
 Guds närwarande i nåde, wid början af thenna  
 vår Nilsdag, finne wi så: men Swea Inbyggare  
 utgjuta oss sitt Böne-rop, och i Böne-ropet

§. 13.

2. Afbedja sig Guds öfwergifwanbe i  
 wrede under fortgången af thenna Nilsdag. Sa-  
 lomo önskade ingen ting högre, än att hafwa GUD  
 hos sig och sitt folk beständigt. Thersföre bad han:  
 HÆRen vår GUD öfwergifwe oss icke. Thet  
 gör ej tillfyllest, att hafwa GUD hos oss wid början  
 af

af våra förrättningar; släpper han oss på halswa vägen, och öfvergifwer oss, då går thet tillbaka, som fram gå skulle; emedan han är bortwelen, som allena hjälper, styrcker och wälsignar. Aldrig öfvergifwer GUD förr, än han sielf först blifwit öfvergifwen. **HÆREN** älskar rätten, och öfvergifwer icke sina heliga. **HÆREN** skall icke förkasta sitt folk, eller öfvergifwa sitt arf. Men när ett folk med otro och ondsko rasar fram i sitt obotfärdiga wäsende, när thet, utan ånger och samwete, följer sina otanda lustar, föraktar GUDS talsamhets och långmodighets rikedomar, trampar Nya Testamentsens blod under fötterna, och ther med ökar synda-mättet. När så sker, då heter thet: om **I** honom öfvergifwen, så öfvergifwer han eder. Tina klippo, then tig södt hafwer, then öfvergas tu, och förgat then GUD, som tig skapat hafwer, och då **HÆREN** thet såg, wardt han wredet. So har öfvergifwit Jacob till sköfwels, och Israel röfwarom: Hafwer icke **HÆREN** gjordt thet, emot hwilkom wi syndat hafwom? Ja, **HÆREN**, **HÆREN** hafwer sworit wid sinasjäl, säger **HÆREN** GUD **Sebaoth**: mig förtryter Jacobs högfärd, och är thetas palatsom gramse, och jag skall theflikes öfvergifwa staden med alt

Psal. 37:  
28.

Psal. 94:  
14.

2. Chron.  
15: 2.

5. Mos. 32:  
18, 19.

Es. 42: 24.

Amos. 6: 8.

thet thår uti år. Guds öfvergifswande i wrede år thet olycksaligaste af alt, hwad en människa, ett land, ett folk träffa kan. När wi nämne thetta öfvergifswandet, nämne wi all then ångest och förbannelse, som gör oss olycksaliga för tid och ewighet. Guds närwarande i nåde är sjelfwa himmelmelen; men hans öfvergifswande i wrede är sjelfwa helwetit. Thet utgör vår olycksalighet både i andelig och timmelig mål.

## S. 14.

Thet utgör vår olycksalighet i andelig mål. Så snart syndaren är öfvergifswen af GUD, är satan färdig, att taga själen i besittning. War människan förr ut uplyst, stannar hon sedan i tjöft mörker. War hon förr ut rättfärdig, blir på hennes rättfärdighet ej mer tänkt. Hade hon förr ut ett befredat samwete, blir thet tå henne en gnagande matk och ett swidande sår. Guds wrede ligger på henne, lagfens förbannelse trycker henne, synden råder öfwer henne, Satan försträcker henne, döden nalkas henne, domen förestår henne, helwetit wäntar henne.

Hof. 9: 12. **We, we människan, när GUD ifrån henne wiken år.**

## S. 15.

§. 15.

GUDS öfvergifwande i wrede utgör ock wår  
 olycksalighet i lekamlig mål. Swad framgång  
 skall ett af GUD öfvergifwit folk hafwa i fina råd-  
 slag, när thetta we ropas öfwer thy ifrån himmelen:  
 ach, we! thet syndiga folket, thet folket af stor  
 mishandel, then arga säden, the skadeliga bar- Esa. 1: 4.  
 nen, som öfvergifwa HÆREN: Swad lycka  
 emot fiender, när thet heter om them: HÆRANS  
 starkhet och wrede öfwer alla them, som honom Esr. 8: 22.  
 öfvergifwa: När thet sannas: Huru kommer  
 thet till, att en skall jaga tusende af them, och  
 två skola komma tio tusende på flykten: mån icke  
 theras klippa har sålt them, och HÆREN haf- 5. Mos. 32: 30.  
 wer öfvergifwit them: när man måste erfara:  
 HÆREN öfvergas sitt folk för swård, och war Ps. 78: 62.  
 uptånd emot sitt arf: Swad wålsignelse i landet,  
 när thenne domen fullföljes: på then tiden skola  
 hans starkhets städer warda, såsom en öfvergif-  
 wen telning och qwist, som öfvergifwen war  
 för Israels barn, och skola öde warda: Swad Esa. 17: 9.  
 glädje ibland landsens inbyggare, när för HÆ-  
 RANS wrede landet darrar och himmelen bäfwar,  
 och alle måste under jordena, och dödenom öfwer- Joel. 2: 10.

- Ezech. 31: 14. gifne warda: Så går thet, när HÆren ett folk i wrede öfvergifwer; ty HÆre, tu äst Israels hopp; alle the, som tig förlåta, måste till skam warda; och the affällige måste på jordene skrefne warda; ty the öfvergifwa HÆran, som är en lefwande wattus källa. När thesöre ett syndigt folk ropar i nöden, så följer på theas rop theta swar: Så måste tu så weta och försara, hwad Jer. 2: 19. jämer och sorg thet med sig hafwer, att tu öfvergifwer HÆran. Ser, o Swea Mån! huru nödigt thet är, att asbedja oss Guds öfvergifwande i wrede, under fortgången af ihenna Riksdag. Men ändan fröner werket. Swea inbyggare utgjuta thesöre sitt böne-rop, och i böneropet

## §. 16.

3. Ombedja sig Guds styrande hand till lyck-  
salig werkställighet af theas sattade rådslag  
wid fulländandet af ihenna Riksdag. Salomo kunde icke umbära Gud. Hans nådiga styrelse war honom och hans Rike aldeles oumgångelig. Thersöre beder han: HÆren war Gud tage icke handena bort ifrån oss. Gud har inga händer, såsom en männ-  
Joh. 4: 24. niska, ty han är en ande, och anden hafwer icke  
kört

kött och ben. Men att wi måtte lära känna ho- Luc.24:39.  
 nom, så osynlig och obegripelig, som ewig och oän-  
 delig, har han behagat föreställa sig, liksom under  
 en människo bild. Såsom hans ögon och öron be-  
 teckna hans allwetenhet, så utgöra allmagten, nå-  
 den och rättfärdigheten hans händer. Gud har  
 en wäldig allmagts hand, som han uträcker öfwer Esa.40:12.  
 himmel och jord. En rik närings hand, som Ps.145:16.  
 mättar alla lefwande med behag. En kraftig  
 hjälpo-hand; som icke är för kort, så att han icke Esa.59:1.  
 hjälpa kan, utan hjälper wäldeliga. En hämnan- Ps.20:7.  
 de rättfärdighets hand, som betalar the ogudak- Ps.28:5.  
 tigasom the förtjena, och i hwilken thet är gräseligit Ebr.10:31.  
 att falla. En mild nådes hand, uti hwilken han  
 har all salighet för syndare, och med henne tillbjuder  
 then samma icke en eller annan gång, utan hela da- Esa.65:2.  
 gen, hela werldenes dag, hela wår lefnads dag,  
 hela nåde-dagen. Och thenna handen året, som  
 Salomo och alla Swea inbyggare bedja, att  
 HERRen icke wille borttaga. Undandrages thenna  
 handen, så uträckes wredes handen öfwer en män-  
 niska, ett land, ett folk, både till andelig och timme-  
 lig ofärd.

## S. 17.

Wredes handen uträckes så till andelig ofärd. Fast ingen bör inskränka Guds oändliga nådes hand, likväl när människan framhårdigt henne ifrån sig skjuter, så drager han in then samma; och som then nåd, han of i andelig måt bewisar, är then största, så är of thet förakt, som människan theremot wisar, thet skändeligaste. När salighets medlen försmås, kan omöjeligen annat ske, än att Gud sin wredes hand ofwer alla lösa föraktare uträcka måste. Och så sker, att

Esa. 6: 10. Ögonen förblindas, öronen tillyckas, och hjertat förstäckas. Så får man med försträckelse erfara, huru them hårdnackadom sändes en kraftig

2. Thess. 2: willfarelse, så att the skola tro lögnena. Så

11. måste man med ångstan se, att husastakan stötes

Uppenb. 2: ifrån sitt rum, och att en hunger sändes i landet,

5. icke en hunger efter bröd, eller törst efter watten, utan efter att höra HERRans ord. Och en försträckelig hand! HERRE wår Gud, låt of aldrig fånna thenna handen!

§. 18.

Undandrages nådes-handen, så utträcker sig  
 och wredes handen till **timmelig ofärd**. Då ett helt  
 lands och rikes synder äro alt för blodige, med starkt  
 rop upstegne till himmelen, och med förbannelsens  
 dom nedstegne till jorden, si! så utträcker **GUD** sin  
 wredes hand till att förderfwa. **HÆREN** hafwer  
 en skål i handena, och med starkt win full instänkt:  
 och stänker theras; men the ogudaktige måste alle  
 dricka och utsipa dräggena. **Swad** uträtta så alla **Ps. 75: 9.**  
 goda försattningar, så länge thet heter: ehwart  
 the sig wända, är **HÆRENS** hand emot them till **Jud. 2: 15.**  
 thetas ofärd: **Swad** gagna så alla hålsosamma  
 rådplågningar, när wi måste klaga: **GUD** har  
 wändt sina hand emot oss, och handlar fast an- **Klag: 10.**  
 norlunda: **Swad** batar så all närings omsorg för **3: 3.**  
 ett folks wälstånd, så länge icke thenna domen haf-  
 wes: **Tu** människo barn, när landet syndar emot  
 mig, så skall jag råcka mina hand öfwer thet, och  
 borttaga bröds uppehälle, och sända ther hunger  
 in, att jag skall förgöra thår både folk och få: **Ezech. 14:**  
**13.**  
**Swad** förmå så **Rikens** wapn, och alla förbund  
 med utrikes **Magter**, så länge then högsta är wred,  
 om hwilken thet står: ingen kan stå hans hand es- **Dan. 4:**  
**32.**  
**D** mot:

mot? HERRen wår GUD uphåfwe aldrig thenna  
 handen öfwer sitt folk! Hwad wi önske, hwad wi  
 bedje om, är thetföre GUDs nådes hand. Är then  
 öfwer öf uträkt, kan hwarken andelig eller lekam-  
 lig fällhet fela öf. För Jesu skull, i hwilkens  
 namn wi drifte, att kalla GUD wår GUD, skola  
 alla nyttiga rådslag, som wi under thenna Riksdag  
 fatte, lyckas; ty HERRans upfat skal i hans  
 Esa. 53: 10. hand framgång hafwa. Sjålen skall hugnas och  
 kroppen wedergweckas; Församlingen besredas, och  
 landet förswaras; Sjåla-fienderna dämpas, och  
 Riks fienderna öfwerwinnas; Sjåla-friden befordras,  
 och Lands friden behållas; Åra skall bo i landet, god-  
 Ps. 85: 10. het och trohet mötas tillsammans, rättfärdighet  
 och frid kysas, och HERRen skall göra öf godt.  
 Ser då, i Swea Mån, nödwändigheten theraf,  
 att ombedia öf GUDs styrande hand till lycksalig  
 verkställighet af wåra fattade rådslag, wid fullån-  
 dandet af thenna Riksdag. Och således, i HERR-  
 rans namn, är öf nu korteligen förestått: Swea  
 inbyggares Bone-rop wid innewarande  
 Riksdag. Wi böre, som Salomo, utgjuta  
 thet samma till GUD, i förtröstan på GUD,  
 och af kärlek till Fäberneslandet. Wi böre i  
 thet samma tillbedja öf GUDs närwarande i  
 nå

nåde wid början af thenna wår Riksdag; asbedja  
 of Guds ofwergifswande i wrede, under fort-  
 gången af thenna wår Riksdag; ombedja of  
 Guds styrande hand till lyckialig werkställig-  
 het af alla fattade rådslag wid fulländandet  
 af thenna wår Riksdag.

### Tillämpning.

§. 19.

**S**u, mine älskelige, hwad Konungen i Juda  
 och Israel både begynner och beseglar thenna  
 bönen med, som wi nu kärteiligen förklarar hafwom,  
 wänd tig till tin tjenares bön, och till hans begär,  
 HÄRre min GUD, att tin ögon måge öpne wara  
 till tin tjenares, och tin folks Israels bön; att tu  
 wille höra them i alt thet, thår the om åkalla tig;  
 thet äre wi nog ofwertygade, at Konungen i Swea  
 och Gøtha Riken, wår utforade och nu rege-  
 rande Konung och Herre, äfwen gör, och  
 will, att wi med Honom samteligen göra skolom.  
 Ware the fierran ifrån wårt samsund, som, i stål-  
 let för att med bönen till GUD, i förtrostan på  
 GUD, och af kärlek till fäderneslandet, helga sitt  
 Riksdags arbete, fråga hwarken efter GUD eller fä-  
 dernesland. Jag säger, med David, i sammis

v. 28.

52.

Ps. 36: 2. gene, att these arge skalkar äro, och att the med  
 Konung, land och rike, hwarken kunna mena wäl,  
 för them råda wäl, eller emot them göra wäl; ty  
 the hafwa icke G:R:en med sig, wilja icke eller, och  
 kunna ej eller hafwa honom med sig, så länge the-  
 ras tunga och anslag äro emot G:R:anom, och  
 the Hans Majestäts ögon emotsträfwa; wethem, ty  
 Esa. 3: 11. the äro onde, och thet skall warda them betalat,  
 såsom the thet förtjena, säger Esaias. Thet will,  
 mine Christne, wara mycket till, att wara en nyt-  
 tig Riksdagsman; mycken insigt, arbete, omtan-  
 ka och försigtighet; men föga hulpit med allt thet  
 öfriga, om thetta ena felas, thet ensaldiga ögat,  
 thet goda hjertat och rena ögnamarket uppå thet,  
 som är och ju bör wara hufwud-ändamålet wid alla  
 våra Riksdags sysslor, G:ds ära, Konungens  
 huggnad och Rikets bästa. Ty, säger Frålsaren,  
 ögat är kropsens lys: när ~~en~~ titt öga är ensal-  
 ligt, så warder ock all tin kropp lys; är thet ock  
 argt, så warder ock tin kropp mörk. Thersfore  
 Luc. 11: se till, att hufset, som i dig är, icke warder mörk-  
 34: 35. ker; at tu icke för hwarjehanda falska och ensfilte  
 affigter, låter then sannskyldiga och allmänna huf-  
 wud-affigten blifwa tillbaka. Rrif ut thetta skalka-  
 ögat,

ögar, som förtörnar GUD, förargar dig, och för-  
 derfwar andra. Tu äst, så länge thet icke sker,  
 ingen rätt medlem hwarken i then andeliga försam-  
 lingens eller werldsliga regements kroppen. Och  
 hwad nytto så länge att wänta utaf dig? Hör hwad  
 HERren säger: besluter ett råd, och thet warde  
 intet utaf, talens wid och thet bestå icke, ty här  
 är Immanuel, GUD med oss. Och skall GUD wa- Es. 8: 10.  
 ra med oss, så får han icke föraktas, utan måste  
 anropas utaf oss, eljest wiker han ifrån oss, öfwer-  
 gifwer oss, och tager handena bort ifrån oss; och  
 då säger han i sin wrede: I skolen förenimma, 4. Mos. 3.  
 hwad thet är, när jag tager mina hand ifrån 14: 34.  
 eder. Skall GUD wara med oss, så måste wi  
 wara med honom, ett genom trona på Christum  
 med Gudi försonat folk, och ett i samma tro GUDI  
 och hans lag undergifwit folk, så att wi icke rese  
 oss up emot HERren och hans Smorda, och säge:  
 Låt oss sönderslita thetas bojar, och kasta thetas  
 band bort ifrån oss; ty då begabbar oss then som i  
 himmelen bor, och HERren bespättar oss, och skall  
 han en gång tala med oss i sine wrede, och i sine Ps. 2: 3/4.  
 grymbhet försträcka oss. Skall GUD wara med  
 oss, så måste wi wara med wår Konung, ett

Ronungenom huldt och troget folk; ty Ronungens  
 ära och sin egen fruktan har GUD sammanbundit;  
 1. Pet. 2: frukter GUD, ärer Ronungen, förmanar Petrus;  
 17. warer öfwerheten, som wäldet hafwer, under  
 dånige, icke allenast för straffet skull, utan ock  
 Rom. 13: 5. för samwetet skull till GUD, bjuder Paulus.  
 GUDS Ande måste iklåda oss samma sinne och hjer-  
 telag emot wår Ronung, som Almafi härhöfwids-  
 mannen emot David, så att wi icke allenast säge,  
 utan ock med råd och dåd, med werk och gerning,  
 bewise, att thet är mening och hjerta i hwad wi säge:  
 Tine äre wi, och med tig hälle wi; frid frid  
 1. Ehyön. ware med tig, frid ware med tina hjelpare, för,  
 12: 18. ty tin GUD hjälper tig. Skall GUD wara med  
 oss, så måste wi ock wara med wårt Fädernes-  
 land, ett för thet allmänna redligt och wälsinnat  
 folk. Skrymtare äre wi emot GUD, smickrare och  
 sawallrare äre wi in för Ronungen, Hamans brö-  
 der, som Förstarnas hyllest misbruka, om wi icke  
 St. af Esth. 5: 2. älske, och af hjertat älske Fäderneslandet. Ty så  
 befaller GUD, och så will Ronungen hafwat; sö-  
 Jer. 29: 7. ker stadsens bästa, tå honom wål går, går  
 eder ock wål. Uti thetta allmänna bästa ligger  
 både Ronungens och wårt eget ensfilta bästa. Gö-  
 tes

fes thet förra, winnes thet senare. Går landet wäl,  
 går ock Konungen wäl, och så må undersätarenä wäl.  
 Nu thesfore, **Swea Rikes Högloflige**  
**Ständer, GUD, Konung och Fäder-**  
**nesland** ware wår Riksdags lösn! **GUD, Ko-**  
**nung och Fäbernesland** blifwe wårt minnes- och  
 tänke-ord! Med them wilje wi wara, för them wilje  
 wi strida; GUDs ära, Konungens hugnad, och  
 Landets bästa wilje wi söka. Så skall, med GUDs  
 hjelp skall så thenne wår Riksdag begynnas wäl,  
 fortsättias wäl, fulländas wäl; och Swea inbyg-  
 gares böne-rop i dag icke förgåswes wara upstie-  
 kat till himmelen: hwar med wi ock nu slute, och  
 tage thet med of till wår dageliga Riksdags bön,  
 under alla the rådslag, wi nu i HERRans namn  
 komme att företaga:

HERRen wår GUD ware med of, med  
 wår Konung och Drottning, med wår  
 Cron-Prints och the öfriga Kongliga  
 Arf-Printsarna, med Riksens Råd,  
 Ständer och hela wårt Rike, som han wa-  
 rit hafwer med wåra fäder; Han öfswergifwe  
 of icke, och tage icke handena bort ifrån of.

Ta,

No: 194: 3.

Ja,

Välligna of, o Helge And!

Låt of tin nåd ej mista;

Låt på tin kärlek i hwart stand,

Och goda råd ej brista.

O Gud, af tröst och glädje rik,

I nöden tu ej från of wit:

Wår sjål gör ren och wål förnögd:

Gif ewig frögd,

För Jesu skull i himmels högd! Amen!!!



[www.books2ebooks.eu](http://www.books2ebooks.eu)